A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2017. február 9.*

„Közösségi formatervezési minta — Poharakat ábrázoló közösségi formatervezési minta bejelentése — A »többszörözésre alkalmas ábrázolás« fogalma — Az ábrázolás pontatlansága az igényelt oltalom terjedelmére tekintettel — A hiányok pótlásának megtagadása — A bejelentési nap elismerésének megtagadása — A 6/2002/EK rendelet 36. és 46. cikke — A 2245/2002/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja és 10. cikkének (1) és (2) bekezdése”

A T-16/16. sz. ügyben,

a **Mast-Jägermeister SE** (székhelye: Wolfenbüttel [Németország], képviselik: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus és J. Engberding ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: S. Hanne, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának poharak közösségi formatervezési mintaként történő lajstromozása iránti bejelentésekkel kapcsolatban 2015. november 17-én hozott határozata (R 1842/2015-3. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, R. Barents (előadó) és J. Passer bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2016. január 19-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2016. április 4-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő három hetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

Jogi háttér

1 A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i módosított 6/2002/EK tanácsi rendeletnek (HL 2002. L 3., 1. o. magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) „A bejelentés kellékei” című 36. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell:

a) a lajstromozás iránti kérelmet;

b) bejelentő azonosítására alkalmas adatokat;

c) a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását. Ha azonban a bejelentés tárgya síkbeli formatervezési minta, és a bejelentésben a közzététel halasztását kérték az 50. cikk szerint, a formatervezési minta ábrázolása mintapéldánnyal is helyettesíthető.

(2) A bejelentésnek tartalmaznia kell továbbá azoknak a termékeknek a megjelölését, amelyekben a bejelentő szerint a formatervezési minta megtestesülne, illetve amelyekre a formatervezési mintát alkalmaznák.

(3) A bejelentésnek tartalmaznia kell továbbá:

a) az ábrázolás vagy a mintadarab leírását;

b) a lajstromozás közzétételének az 50. cikk szerinti halasztására irányuló kérelmet;

c) a bejelentő képviselőjének azonosítására alkalmas adatokat, ha képviselőt bíztak meg;

d) azoknak a termékeknek az osztályozását, amelyekben – osztályozásuknak megfelelően – a bejelentő szerint a formatervezési minta megtestesülne, illetve amelyekre a formatervezési mintát alkalmaznák;

e) a szerző vagy a szerzői csoport feltüntetését, vagy a bejelentő felelősségére tett nyilatkozatot arról, hogy a szerző vagy a szerzői csoport lemondott arról, hogy őket e minőségükben feltüntessék.

(4) A bejelentésért bejelentési és közzétételi díjat kell fizetni. Ha a bejelentés – a (3) bekezdés b) pontjának megfelelően – a lajstromozás közzétételének halasztása irányuló kérelmet is tartalmaz, a közzétételi díj helyett a közzététel halasztásának díját kell megfizetni.

(5) A bejelentésnek meg kell felelnie a végrehajtási rendeletben megállapított feltételeknek.

(6) A (2) bekezdésben és a (3) bekezdés a) és d) pontjában említett adatokban szereplő információ nem érinti magának a formatervezésiminta-oltalomnak a terjedelmét.”

2 A 6/2002 rendelet „Lajstromozási eljárás” című V. címe a 45–50. cikkből áll.

3 Az említett rendeletnek „A bejelentés alaki követelményeinek vizsgálata” című 45. cikke, kimondja:

„(1) A[z EUIPO] megvizsgálja, hogy a bejelentés kielégíti-e a 36. cikk (1) bekezdésében a bejelentési nap elismeréséhez szükséges feltételeket.

(2) [Az EUIPO] megvizsgálja, hogy a bejelentés kielégíti-e:

a) a 36. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében és – többes bejelentés esetén – a 37. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított egyéb követelményeket;

b) a végrehajtási rendeletben a 36. és 37. cikk végrehajtására megállapított alaki követelményeket;

c) a 77. cikk (2) bekezdésében előírt követelményeket;

d) – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség igénylésére vonatkozó követelményeket.

(3) A bejelentés alaki vizsgálatának feltételeit a végrehajtási rendelet állapítja meg."

4 A 6/2002 rendelet „Hiánypótlás" című 46. cikke kimondja:

„(1) Ha [az EUIPO] a 45. cikk szerinti vizsgálat során olyan hiányokat állapít meg, amelyek pótolhatók, a bejelentőt az előírt határidőn belül történő hiánypótlásra hívja fel.

(2) Ha a hiányok a 36. cikk (1) bekezdésében említett követelményekkel kapcsolatosak, és a bejelentő az előírt határidőn belül eleget tesz [az EUIPO] hiánypótlásra történő felhívásának, [az EUIPO] a bejelentés bejelentési napjaként a hiánypótlás napját ismeri el. Ha a bejelentő a hiányokat nem pótolja az előírt határidőn belül, a bejelentés nem kezelhető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésként.

(3) Ha a hiányok – a díjfizetést is ideértve – a 45. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett követelményekkel kapcsolatosak, és a bejelentő az előírt határidőn belül eleget tesz [az EUIPO] hiánypótlásra történő felhívásának, [az EUIPO] a bejelentés bejelentési napjaként azt a napot ismeri el, amelyen a bejelentést eredetileg benyújtották. Ha a bejelentő az előírt határidőn belül a hiányokat nem pótolja, illetve a díjat nem fizeti meg, [az EUIPO] a bejelentést elutasítja.

(4) Ha a hiányok a 45. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett követelményekkel kapcsolatosak, azok előírt határidőn belüli pótlásának elmulasztása a bejelentéshez fűződő elsőbbség elvesztését eredményezi."

5 A 6/2002 rendeletnek „A bejelentés elutasításának okai" című 47. cikke így rendelkezik:

„(1) Ha [az EUIPO] a 45. cikk szerinti vizsgálat során megállapítja, hogy a formatervezési minta, amelyre az oltalmat igénylik,

a) nem felel meg a 3. cikk a) pontjában foglalt meghatározásnak; vagy

b) a közrendbe vagy a közerkölcsbe ütközik,

[az EUIPO] a bejelentést elutasítja.

(2) A bejelentés elutasítása előtt lehetőséget kell adni a bejelentőnek arra, hogy bejelentését visszavonja vagy módosítsa, illetve észrevételeit előterjessze."

6 A 6/2002 rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK bizottsági rendeletnek (HL 2002. L 341., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 14. o.) „A formatervezési minta ábrázolása” című 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja a következőképpen rendelkezik:

„(1) A formatervezési minta ábrázolása a minta grafikai úton vagy fényképen történő – fekete-fehér vagy színes – bemutatásából áll. Az ábrázolásnak a következő követelményeket kell kielégítenie:

[…]

e) a formatervezési mintát semleges háttéren kell bemutatni, és nem szabad retusálni tintával vagy javítófestékkel. Az ábrázolásnak olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek, és a mintát nézeteiként [helyesen: nézetenként] legfeljebb 8 cm × 16 cm méretre lehessen kicsinyíteni vagy nagyítani a […] közösségi formatervezési mintaoltalmi lajstromba […] való bejegyzés […] céljából.”

7 A 2245/2002 rendeletnek „A bejelentés napjával kapcsolatos követelmények és az alaki követelmények vizsgálata” című 10. cikke (1) és (2) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) [Az EUIPO] értesíti a bejelentőt arról, hogy a bejelentés napja nem ismerhető el, ha a bejelentés nem tartalmazza a következőket:

a) a formatervezési minta közösségi formatervezési mintaként történő lajstromozására irányuló kérelem;

b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatok;

c) a formatervezési minta ábrázolása a 4. cikk (1) bekezdése d) és e) pontjának megfelelően, illetve – adott esetben – a mintapéldány.

(2) Ha a bejelentő az (1) bekezdésben említett hiányokat az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül pótolja, a bejelentés napjának azt a napot kell elismerni, amelyen az utolsó hiányt is pótolták.

Ha a bejelentő a határidő lejártáig a hiányokat nem pótolja, a bejelentés nem tekinthető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek. A befizetett díjakat vissza kell téríteni.”

A jogvita előzményei

8 2015. április 17-én a felperes Mast-Jägermeister SE a 6/2002 rendelet alapján közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentéseket tett az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál (EUIPO).

9 A lajstromoztatni kívánt közösségi formatervezési minták az alábbiak:

– 2683615-0001. sz. közösségi formatervezési minta: [bizalmas];[1]

– 2683615-0002. sz. közösségi formatervezési minta: [bizalmas]

10 A formatervezési minta lajstromozása iránti bejelentésekben a formatervezési minták lajstromozását az ipari minták nemzetközi osztályozásának létrehozásáról szóló, 1968. október 8-i, módosított locarnói megállapodás 07. 01. osztályába tartozó „Poharak” vonatkozásában kérték.

1 — Kitakart bizalmas adatok.

11 Az elbíráló 2015. április 17-i első vizsgálati jelentésében tájékoztatta a felperest arról, hogy a fenti 9. pontban szereplő formatervezési minták esetében azon termék, amelynek vonatkozásában az oltalmat igényelték, azaz a „poharak” megjelölése nem felel meg a benyújtott ábrázolásoknak, mivel az utóbbiak palackokat is ábrázoltak. Azt javasolta tehát a felperesnek, hogy a két formatervezési mintához adja hozzá a locarnói megállapodás 09. 01. osztályába tartozó „Palackok” megjelölést. Az elbíráló hozzátette, hogy mivel a „Poharak” és a „Palackok” megjelölésű áruk különböző osztályokba tartoznak, a többes bejelentést meg kell osztani. Kimondta, hogy a hiányok határidőben történő pótlásának elmaradása esetén a bejelentést elutasítják.

12 2015. április 21-i levelében a felperes azt a választ adta, hogy az ábrázolásban feltüntetett palackok vonatkozásában nem igényeltek oltalmat, ezért a termékek megjelölését az alábbiak szerint javasolja pontosítani: „Ivópoharak, amelyek a részüket képező palack tárolóeszközei”. Hozzátette, hogy a locarnói megállapodás 07–01. osztálya e megjelölés esetében szintén megfelelőnek tűnik.

13 Az elbíráló második, 2015. június 25-i vizsgálati jelentésében azt a választ adta, hogy a 2015. április 21-i levelet és a felperessel folytatott telefonbeszélgetést követően egyértelmű volt, hogy az utóbbi a palackok vonatkozásában egyáltalán nem igényelt oltalmat. Az elbíráló szerint azonban e palackok világosan látszottak az ábrázolásokon, és egy új vizsgálat feltárta, hogy a lajstromozás iránti bejelentések nem tartalmaztak a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontja rendelkezéseinek megfelelő ábrázolásokat. Megállapította tehát, hogy a palackok jelenléte miatt azon jellemzők, amelyek oltalmát a bejelentésben igényelték, nem voltak világosan láthatók. Hozzátette, hogy ez orvosolható olyan új nézetek benyújtásával, amelyekben az igényelt jellemzőket pontvonallal vagy színes szegélyekkel elhatárolják. Pontosította, hogy amíg a hiányokat nem pótolják, nem ismerhető el bejelentési nap a kérelmek vonatkozásában. Végül jelezte, hogy amennyiben a hiányokat az előírt határidőben pótolják, az új nézetek benyújtásának időpontját ismerik el bejelentési napként, ennek elmaradása esetén azonban a bejelentéseket be nem nyújtottnak kell tekinteni.

14 A felperes 2015. július 14-i levelében erre azt válaszolta, hogy a bejelentési nap elismerésének feltételei teljesültek, mivel a benyújtott ábrázolások a formatervezési mintákat semleges háttéren tüntették fel. Rámutatott, hogy a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja az ábrázolások minőségével, nem pedig azok tartalmával kapcsolatos. Következésképpen nem nyújtott be új nézeteket.

15 Az elbíráló harmadik, 2015. július 16-i vizsgálati jelentésében jelezte, hogy fenntartja 2015. június 25-i vizsgálati jelentését, mivel az ábrázolásokon egy pohár és egy palack szerepel.

16 2015. augusztus 21-i levelében a felperes az elbírálóval folytatott telefonbeszélgetésére utalva azt válaszolta, hogy nem érthető számára, miért tartható fenn a bejelentés napja termékmegjelölés hozzáadása vagy a többes bejelentés megosztása esetén, az eredetileg benyújtott nézetek esetében viszont nem. A felperes fellebbezéssel megtámadható határozat elfogadását kérte arra az esetre, ha a vizsgálati határozatot nem helyeznék hatályon kívül.

17 Az elbíráló negyedik, 2015. augusztus 24-i vizsgálati jelentésében tájékoztatta a felperest, hogy a bejelentések hiányosságait vagy új nézetek benyújtásával vagy a „Palackok” megjelölés hozzáadásával és a többes bejelentés megosztásával pótolhatja.

18 2015. augusztus 28-i levelével a felperes fellebbezéssel megtámadható határozat elfogadását kérte.

19 2015. augusztus 31-i határozatával az elbíráló kimondta, hogy a felperes nem pótolta a bejelentési kérelmek hiányosságait, mivel nem hagyta jóvá a vizsgálati jelentést. A 6/2002 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének és a 2245/2002 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően megállapította, hogy a fenti 9. pontban említett formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentések nem tekinthetők közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentéseknek, és ezért bejelentési nap sem ismerhető el. Egyébiránt elrendelte a befizetett díj összegének visszatérítését.

20 2015. szeptember 15-én a felperes a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz az elbíráló határozatával szemben.

21 2015. november 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa a megtámadott határozat 15. pontjában megerősítette, hogy a fenti 9. pontban említett két formatervezési minta nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy az oltalmat pohár, palack vagy a kettő kombinációja vonatkozásában igényelték. A megtámadott határozat 16. pontjában pontosította, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfelelően a bejelentéssel együtt benyújtandó ábrázolás az oltalmazni kért formatervezési minta azonosítására szolgál, és az ugyanazon rendelet 38. cikke (1) bekezdésének megfelelően a bejelentési nap megadásának feltétele. A bejelentési nap határozza meg a lajstromozott formatervezési minta elsőbbségét: az újdonságot és a jellemzőket a bejelentés napját megelőzően nyilvánosságra jutott formatervezési minták segítségével határozzák meg. A fellebbezési tanács hozzátette, hogy a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően az ábrázoláson az összes olyan részletnek egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lennie, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

22 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. és 18. pontjában hozzátette, hogy azon állítás, amely szerint a benyújtott bejelentésekben igényelt oltalom tárgya az ábrázolásokból egyértelműen kitűnik, ellentmond magának a felperesnek az előadásának, és hogy az utóbbinak az érintett termékek megjelölésére irányuló javaslata nem alkalmas a formatervezési minták ábrázolása hiányainak pótlására, mivel nem használható az oltalom terjedelmének meghatározására.

23 Végül a fellebbviteli tanács a megtámadott határozat 22. pontjában megállapította, hogy az elbíráló megsértette a 6/2002 rendelet 62. cikkében szereplő indokolási kötelezettséget. Álláspontja szerint ugyanis azon megállapítást, amely szerint a bejelentések nem tekinthetők közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek, a benyújtott ábrázolások hiányosságai indokolták a 6/2002 rendelet 46. cikkének ugyanezen rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjával együttesen értelmezett (2) bekezdése értelmében, nem pedig az, hogy a felperes nem hagyta jóvá az elbíráló vizsgálati jelentéseit.

A felek kérelmei

24 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– a 2683615-0001. sz. és 2683615-0002. sz. formatervezési minta bejelentési napjaként 2015. április 17-ét ismerje el;

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére, a fellebbezési eljárás során felmerült költségeket is beleértve.

25 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

26 Az EUIPO kéri a felperes második kereseti kérelme elfogadhatatlanságának megállapítását, azaz annak, amely a vitatott formatervezési minták 2015. április 17-i bejelentési napjának elismerésére irányul, azzal az indokkal, hogy utasításról van szó, és a Törvényszék nem jogosult utasításokat adni.

27 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Európai Unió valamely bírósága előtt az EUIPO egyik fellebbezési tanácsának határozata ellen benyújtott kereset keretében az utóbbi a 6/2002 rendelet 61. cikkének (6) bekezdése szerint köteles megtenni az uniós bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva a Törvényszék nem utasíthatja az EUIPO-t (lásd analógia útján: 2010. január 20-i Nokia kontra OHIM – Medion [LIFE BLOG] ítélet, T-460/07, EU:T:2010:18, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A fentiekből következik, hogy a második kereseti kérelem elfogadhatatlan.

Az ügy érdeméről

29 A felperes két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a 6/2002 rendelet 36. cikkével együttesen értelmezett 45. és 46. cikkének megsértésén, a második jogalap pedig a védelemhez való jog megsértésén alapul.

A 6/2002 rendelet 36. cikkével együttesen értelmezett 45. és 46. cikkének megsértésére alapított első jogalapról

30 A felperes arra hivatkozik, hogy a formatervezési minták ábrázolásai olyan minőségűek, amely lehetővé teszi azok többszörözését. A 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése d) és e) pontjának megfelelően ugyanis azokat semleges háttéren kell mutatták be, nem retusálták tintával vagy javítófestékkel, és olyan minőségűek, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető, amelyre mintaoltalmat igényelnek, és lehetővé teszi annak kicsinyítését vagy nagyítását. Az uniós szabályozás kizárólag e követelményeket tartalmazza. A bejelentési nap elismerésének a fellebbezési tanács által, azzal az indokkal történő elutasítása, hogy az ábrázolások nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy az oltalmat pohárra, palackra vagy a kettő kombinációjára kérik, téves, mivel e kérdés adott esetben csak bitorlási per keretében merül fel, de nem akadályozza a bejelentési nap elismerését. Egyébiránt a fellebbezési tanács érvelését a formatervezési minta lajstromozhatósága vonatkozásában esetlegesen figyelembe lehet venni. A felperes szerint a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontja és a 2245/2002 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének c) pontja az utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjával együttesen értelmezve csak a formatervezési minta ábrázolásának minősége, nem pedig annak tartalma vonatkozásában ír elő követelményeket. A 6/2002 rendelet 45. és 46. cikkének rendszere amellett szól, hogy a lajstromozás iránti kérelmeinek bejelentési napját el kell ismerni.

31 E tekintetben, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek a részét képezi (2009. január 29-i Petrosian ítélet, C-19/08, EU:C:2009:41, 34. pont; 2013. október 3-i Lundberg ítélet, C-317/12, EU:C:2013:631, 19. pont).

32 Emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdése, amelyre ugyanezen rendelet 45. cikkének (1) bekezdése és 46. cikkének (2) bekezdése utal, úgy rendelkezik, hogy a lajstromozás iránti bejelentésnek tartalmaznia kell „a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását”. E rendelkezés azonban nem pontosítja azon feltételeket, amelyeket teljesíteni kell annak érdekében, hogy

az ilyen ábrázolást „többszörözésre alkalmasnak” lehessen tekinteni. A 6/2002 rendelet 36. cikkének (5) bekezdése mindazonáltal ezt azzal egészíti ki, hogy a bejelentésnek meg kell felelnie a végrehajtási rendeletben, jelen esetben a 2245/2002 rendeletben megállapított feltételeknek.

33 Ezen összefüggésben a 2245/2002 rendelet 10. cikke megszabja a bejelentési nap elismerésének feltételeit annak kimondásával, hogy az EUIPO tájékoztatja a bejelentőt arról, hogy a bejelentési nap csak akkor ismerhető el, ha a bejelentés tartalmazza többek között a formatervezési minta ábrázolását az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően.

34 Az utóbbi rendelkezés pontosítja, hogy a formatervezési minta ábrázolása a minta grafikai úton vagy fényképen történő – fekete-fehér vagy színes – bemutatásából áll. Az említett formatervezési mintát semleges háttéren kell bemutatni, és nem szabad tintával vagy javítófestékkel retusálni. Ugyanezen formatervezési mintának olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek. A 2245/2002 rendelet 10. cikke tartalmazza azon határidőket, amelyeken belül a hiányokat pótolni kell.

35 A 6/2002 rendelet rendszeréből kitűnik, hogy a formatervezési minták vizsgálati eljárása két részből áll: elsőként az EUIPO-nak meg kell határoznia egyrészről, hogy a bejelentés tárgya megfelel-e a formatervezési minta fogalommeghatározásának (a 6/2002 rendelet 3. cikkének a) pontja és 47. cikke (1) bekezdésének a) pontja), másrészről pedig hogy a formatervezési minta a közrendbe vagy a közerkölcsbe ütközik-e [a 6/2002 rendelet 47. cikke (1) bekezdésének b) pontja]. Az ilyen bejelentés, amennyiben nem kerül visszavonásra vagy módosításra, csak a bejelentő észrevételeinek meghallgatását követően utasítható el (a 6/2002 rendelet 47. cikkének (2) bekezdése).

36 Másodszor, annak az EUIPO általi megállapítását követően, hogy a bejelentés formatervezési minta lajstromozására irányul, és az nem ütközik sem közrendbe, sem közerkölcsbe, a 6/2002 rendelet 45. cikkével összhangban különösen azt kell megvizsgálnia, hogy az említett bejelentés eleget tesz-e a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében (lajstromozás iránti kérelem, a bejelentő azonosítására alkalmas adatok, a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolása) és az említett rendelet 36. cikkének (2) bekezdésében kimondott kötelező feltételeknek (a termékek megjelölése), valamint adott esetben a 36. cikk (3) bekezdésében kimondott fakultatív feltételeknek (az ábrázolás vagy a mintadarab leírása; a lajstromozás közzétételének halasztására irányuló kérelem; a bejelentő képviselőjének azonosítására alkalmas adatok, ha képviselőt bíztak meg; a termékek osztályozása; a szerző vagy a szerzői csoport feltüntetése).

37 A fenti 36. pontban említett feltételek tiszteletben tartását illetően, a 6/2002 rendelet 46. cikkének megfelelően a hiányosságok pótolhatók, figyelemmel arra, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében kimondott feltételek tekintetében a bejelentés napja az a nap lesz, amikor a bejelentő a hiányokat pótolta, míg a további feltételek tekintetében a bejelentés a hiánypótlást követően is megőrzi az eredeti bejelentési napját. A hiányosságok pótlásának elmaradása esetén az első esetben a bejelentést nem kezelik lajstromozásra irányuló bejelentésként, míg a második esetben a bejelentést elutasítják.

38 A formatervezési minta olyan ábrázolása tehát, amely nem alkalmas a többszörözésre, kizárólag a 6/2002 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozik, abban az értelemben, hogy a bejelentő pótolhatja a hiányosságokat, a bejelentés napja viszont a hiánypótlás napjára tolódik. Ha a bejelentő az említett hiányokat nem pótolja az előírt határidőn belül, a bejelentés nem kezelhető formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésként.

39 E megállapításokra tekintettel kell tehát meghatározni, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdése, tekintettel annak szövegére és azon jogszabályi háttérre, amelybe illeszkedik, a felperes állításának megfelelően kizárólag azon helyzetekre alkalmazandó-e, ahol a vitatott formatervezési minta ábrázolása – különösen a nyomtatás gyenge minősége miatt – „fizikailag” zavaros vagy

homályos, vagy hogy e rendelkezés alkalmazása – az EUIPO állításának megfelelően – kiterjed-e a lajstromoztatni kért formatervezési minta tárgyát érintő pontatlanságra, bizonytalanságra vagy az egyértelműség hiányára.

40 Meg kell állapítani, hogy azon értelmezés, amelyet a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjával együttesen értelmezett 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontja és a 2245/2002 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének c) pontja vonatkozásában a felperes javasol, amely szerint e rendelkezés csak azon formatervezési minták tekintetében alkalmazandó, amelyeknek csak az ábrázolási minősége gyenge, nyilvánvalóan ellentétes azon rendszerrel, amelybe a formatervezési minták lajstromozása illeszkedik, és amelynek felidézésére a fentiekben sor került.

41 A 6/2002 rendelet 36. cikke ugyanis, amely (1) bekezdésének c) pontjában úgy rendelkezik, hogy a közösségi formatervezési minta lajstromozása iránti bejelentésnek tartalmaznia kell e formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását, (5) bekezdésében pontosítja, hogy e bejelentésnek meg kell felelnie a 2245/2002 rendeletben megállapított feltételeknek.

42 Az utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjában, amelyre az említett rendelet 10. cikke (1) bekezdésének c) pontja utal, úgy rendelkezik, hogy a formatervezési minta ábrázolásának többek között „olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek”.

43 Annak állításával, hogy e rendelkezés kizárólag a „fizikai” vagy „materiális” ábrázolás minőségére vonatkozik, a felperes e rendelkezést csak részlegesen, tehát tévesen értelmezi, amikor csak az „olyan minőségűnek” kifejezést veszi figyelembe.

44 Mindazonáltal e rendelkezés pontosítja, hogy az ábrázolásnak lehetővé kell tennie, hogy az összes olyan „részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek”.

45 E tagmondat a valamennyi lajstromozáshoz kapcsolódó azon követelményre utal, amely annak harmadik személyek számára történő lehetővé tétele, hogy egyértelműen és pontosan meghatározzák azon formatervezési minta részleteit, amelynek vonatkozásában az oltalmat igényelték (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2002. december 12-i Sieckmann ítélet, C-273/00, EU:C:2002:748, 48–52. pont; 2012. június 19-i Chartered Institute of Patent Attorneys ítélet, C-307/10, EU:C:2012:361, 46–48. pont).

46 Ily módon a pontatlan ábrázolások nem teszik lehetővé harmadik személyek számára, hogy egyértelműen meghatározzák a szóban forgó formatervezési mintát.

47 Ezen összefüggésben meg kell állapítani, hogy amennyiben az ábrázolások egynél több formatervezési mintára vonatkoznak, azokat szükségképpen egyértelművé kell tenni nem csupán a harmadik felek jogbiztonságának biztosítása érdekében, akiknek pontosan ismerniük kell a formatervezési mintaoltalom tárgyát, hanem könyvelési célból is, mivel az EUIPO által beszedett díjak összege aszerint változik, hogy az érintett formatervezési minta hány áruosztályra vonatkozik.

48 A felperes azt is állítja, hogy az abban álló esetleges szabálytalanságot, hogy az ábrázolások nem egyetlen, hanem két rajz megjelenítését tartalmazzák, a 6/2002 rendelet 47. cikke (1) bekezdésének az említett rendelet 3. cikkének a) pontjával együttesen értelmezett a) pontja keretében kell kezelni, és az nem képezhetett indokot a bejelentési nap elismerésének megtagadására.

49 Meg kell állapítani, hogy ezen érvelést el kell utasítani, mivel a 6/2002 rendelet 3. cikkének a) pontja, amelyre ugyanezen rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontja utal, azt a helyzetet érinti, amikor a lajstromoztatni kért ábrázolás nem tekinthető az említett rendelet értelmében vett formatervezési mintának, mivel az nem a termék egészének vagy részének megjelenése, ami a jelen esetben nyilvánvalóan nem merül fel.

50 Az nem vitatott ugyanis, hogy a szóban forgó ábrázolás megfelel a formatervezési minta fogalommeghatározásának, tehát e helyzet nem tartozik a 6/2002 rendelet 47. cikke (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá, hanem az vita tárgya, hogy az nem alkalmas többszörözésre az említett rendelet 36. cikkének (1) bekezdése értelmében, tekintettel azokra a hiányosságaira, amelyek a 6/2002 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak. Az utóbbi rendelkezés egyértelműen kimondja, hogy ha a bejelentő a hiányokat nem pótolja az előírt határidőn belül, a bejelentés nem kezelhető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésként.

51 Ahogyan az EUIPO jogosan rámutatott, a 6/2002 rendelet 45. cikke (2) bekezdésének ugyanezen rendelet 36. cikkének (5) bekezdésével együttesen értelmezett a) pontját szükségszerűen szigorúan kell értelmezni a jogszabályi rendelkezések inkoherens és ellentmondó értelmezésének elkerülése érdekében, oly módon, hogy e rendelkezések nem utalnak a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontjának követelményeire, ahogyan azt a felperes állítja. A 6/2002 rendelet 45. cikke (2) bekezdésének a) pontjára történő, ugyanezen rendelet 46. cikkének (3) bekezdésében szereplő utalás nem jár azzal a következménnyel, hogy a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja kizárólag a 6/2002 rendelet 46. cikkének (3) bekezdése keretében alkalmazandó. Ellenkezőleg, e helyzetet a 6/2002 rendelet 46. cikkének ugyanazon rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjával együttesen értelmezett (2) bekezdése keretében kell vizsgálni, ahogyan azt a fellebbezési tanács jogosan tette.

52 A 6/2002 rendelet 36. cikkének (5) bekezdése tehát olyan rendelkezés, amely végrehajtási rendelet keretében felhatalmazta a hatáskörrel rendelkező hatóságokat arra, hogy különösen a formatervezési minta ábrázolását illetően pontosítsák az említett rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának feltételeit, amelyek éppen a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjában találhatók.

53 Végül a felperesnek a német ítélkezési gyakorlatban elfogadott eltérő megközelítésre alapított érvét illetően elmondható, hogy az sem alkalmas a fellebbezési tanács értékelésének megkérdőjelezésére. Rá kell ugyanis mutatni, hogy a formatervezési minták uniós szabályozása szabályok együtteséből álló, sajátos célokat követő önálló rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (lásd analógia útján: 2014. január 16-i Message Management kontra OHIM – Absacker [ABSACKER of Germany] ítélet, T-304/12, nem tették közzé, EU:T:2014:5, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 A fentiekből az következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A védelemhez való jog megsértésére vonatkozó első jogalapról

55 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a védelemhez való jogát, mivel az elbíráló indokolását a saját indokolásával helyettesítette anélkül, hogy lehetőséget adott volna a felperes számára arra, hogy állást foglaljon.

56 Rá kell mutatni, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. pontjában megállapította, hogy az elbíráló megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel annak kimondása érdekében, hogy a bejelentések nem formatervezési minták lajstromozására irányuló bejelentések, nem a 6/2002 rendelet 46. cikkének ugyanezen rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjával együttesen értelmezett (2) bekezdésére utalt, hanem arra, hogy a felperes nem ért egyet az általa készített vizsgálati jelentéssel. Ezenkívül a fellebbezési tanács megállapította, hogy az elbíráló határozata egyáltalán nem tartalmazta a felperes érveinek elemzését.

57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 62. cikke szerint az EUIPO határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. Ez a rendelkezés az uniós formatervezési mintákra vonatkozó

jogban a védelemhez való jog biztosításának általános elvét fejezi ki. Az uniós jog ezen általános elvénél fogva a hatósági határozatok azon címzettjeinek, akik érdekeit a határozat érzékelhetően érinti, lehetőséget kell adni arra, hogy megfelelően kifejthessék álláspontjukat. A meghallgatáshoz való jog valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre kiterjed, amelyek a határozat alapját képezik, de nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végső állásfoglalásra (lásd: 2013. június 27-i Beifa Group kontra OHMI - Schwan-Stabilo Schwanhäußer [Írószerek], T-608/11, nem tették közzé, EU:T:2013:334, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 Egyébiránt a 6/2002 rendelet 62. cikke szerint az EUIPO határozatait indokolni kell. E kötelezettség terjedelme azonos az EUMSZ 296. cikkben foglalt kötelezettség terjedelmével. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az egyedi határozatok indokolási kötelezettségének kettős célja van: egyrészt az, hogy lehetővé tegye az érdekelt számára jogai védelme érdekében a hozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát. Azt, hogy egy határozat indokolása megfelel-e ezen követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett tárgykörre vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2013. április 25-i Bell & Ross kontra OHIM – KIN [Karóra tokja] ítélet, T-80/10, nem tették közzé, EU:T:2013:214, 37. pont).

59 A jelen esetben rá kell mutatni, hogy az elbíráló kétségtelenül négy vizsgálati jelentést készített 2015. április 17-én, június 25-én, július 16-án és augusztus 24-én.

60 E különböző jelentésekből, különösen a második és a negyedik jelentésből kellőképpen és egyértelműen kitűnik, hogy az elbíráló álláspontja szerint a lajstromozás iránti kérelmek nem feleltek meg a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének és a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontja rendelkezéseinek, mivel az ábrázolásokon palackok szerepeltek, ami azzal a következménnyel jár, hogy azok a jellemzők, amelyek vonatkozásában az oltalmat igényelték, nem voltak egyértelműen kivehetők.

61 Egyébiránt az elbíráló a különböző jelentéseiben pontosan és részletesen előadta azon indokokat, amelyek miatt nem foglalkozhatott a felperes lajstromozás iránti bejelentéseivel, azaz a palack és a pohár együttes jelenléte miatt, és ezzel konkrétan választ adott a felperes érveire.

62 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács megállapításával ellentétben az elbíráló megtámadott határozata, az elbíráló különböző jelentéseinek fényében vizsgálva, amelyekről a felperesnek pontos tudomása volt, megfelelő indokolással rendelkezett (lásd analógia útján: 2005. november 24-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-506/03, nem tették közzé, EU:C:2005:715, 38. pont).

63 A fellebbezési tanács tehát tévesen állapította meg az indokolási kötelezettség megsértését, és mondta ki, hogy az elbíráló indokolását a saját indokolásával helyettesíti, noha nem volt szó az indokolás helyettesítéséről, hanem ugyanazon indokolás teljes egészében való megismétléséről, mint amelyet éppen az elbíráló adott a négy jelentésében.

64 Következésképpen, a felperes semmiképpen nem hivatkozhat arra, hogy a fellebbezési tanács megsértette a védelemhez való jogát, mivel állításával ellentétben a megtámadott határozatban szereplő indokolás teljes egészében megismétli azon indokolást, amelyet az elbíráló az előtte folyamatban lévő eljárás keretében közölt vele.

65 A fentiekből következően a második jogalapot, és így a kereset egészét el kell utasítani.

A költségekről

66 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Mast-Jägermeister SE-t kötelezi a költségek viselésére.

Collins Barents Passer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. február 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások